

Misjoniteated

Nr. 2.

Tallinnas, 1930.

9. aastakäik.

Kasvamine.

Teile on wähest öeldud: „Küll ja oled palju kasvanud!“ Tihiti oleme tiidnud seda kuuldes, kuid see on siiski hea, kui meile seda meele tuletatakse, et me kasvame. Meie kasvamine on midagi, milles me ükskõiksed ei saa olla ja ka neid, kes meist lugu peavad, huvitab see. Kui te olete koju tulnud peale pikemat aega koolis ehk kuskil mujal viibimist, siis mõtavad teid vastu teie sõbrad ja sugulased järgmiste sõnadega: „Küll ja oled aga palju kasvanud!“ Ja, teie olete kasvanud, aga milles? Olete te end nii arendanud nagu Jumal seda tahab?

Kuidas kantakse noore wiljapuu kasvu eest hoolt. Tehakse kõik selleks, et ta kasvaks sirgeks ja tugevaks puuks. Ja üks wiljapuu aed sirgelt kasvanud puudega pakub torelda pil-di. Need puud on tugevad ja neile pääseb ligi. Wigaseid puud tuleb veel nii kaua harida kui nad noored on. Siis on veel lootust, et neist võivad kasvada sirged puud. — Nii on ka meie noorte inimestega, ka neid peab õieti juh-tima. Meile peab võimaldatama kasvatus, mis neile aitab korralikku elu elada. Sel põh-jusel on ka meil koolid asutatud.

On hea, kui me kahe järgneva punkti üle järele mõtleksime: meie kasvamine koolis ja pärast kooli.

Õhiteks meie jõud peab kasvama. Me peame oma kehalist jõudu kui ka mõistust arenda-ma ja ka usus peame edasi jõudma. Me mõt-leme Danieli ja tema seltsiliste peale, kes Babi-lonia koolis tublideks meesteks kasvasid. Nad olid kehaliselt hästi arenenud, nendes avaldus mõistus ja tarkus ja nad olid ka usus edasi jõudnud. Nad kasvasid meesteks, kes maail-male ja Jumalale palju korda saatsid.

Teiseks peame oma teadmisi rohendama. See ei tähenda aga mitte, et me peakime mõt-leva, et me targemad oleme kui kõik teised ini-mesed. See oleks rumalus. Kooli ajal on ju kõige parem teadmisi koguda. Ka lugemise ja

läbielamiste läbi saame targemaks. Iga sel-leks peame valima hea lugemisaine. Me pea-me lugema püha kirja, mis on tarkuse raamat ja ka teisi häid raamatuid. Raamatuid, milles iseloomu pühadused naeruvääriliseks tehakse ja Jumala armastust inimeste vastu walesti sel-gitatakse, ei peaks meie kui kristlased mitte lu-gema.

Kolmandaks me peame tublideks inimesteks kasvama. Me peame õiglasel olema oma sõ-nades, mõtetes ja tegudes. See ei ole mitte palju mõitnud, kes kehaliselt on hästi arene-nud, kuid tööde mitte tõsiselt ei võta. Tänapäew ei ole kerge igas asjas õiglaselt talitada. Meil on abi tarmis. Jumal võib meid aidata ja ka tema ustavad teenijad on walmis meid aita-ma. Need on kohased õpetajateks walida, kes iga päew on ülima jõu ja tarkuse allikaga ühen-duses. Riisugused mehed ja naised võivad teid aidata, teile tuge anda, mis teie wajate. Tehke endale põhimõtteks, alati tött rääkida, õieti mõelda ja tegutseda. Arenemisaastatel otsige Jumala ligiolekut ja võtke Kristus ees-kujuks. Kõik tarkus ja jõud tuleb tema käest.

Keegi mees, kes ristiusku ei tunnud, sai kol-ku ühel päewal ühe talumehega, kes oli kiri-kusse minemas. Ta küsis talumehelt, kus ta lä-heb. „Kirikusse“, vastas küsitam. „Mis teil sinna asja on?“ „Ma tahan sinna minna, et Jumalat teenida.“ „Ütle mulle ometi,“ küsis see mees, „on teie Jumal siis juur wõi wäi-fene Jumal?“ „Ta on mõlemad, mu härra.“ „Kuidas võib ta siis mõlemad olla?“ „Ta on nii juur,“ rääkis talumees, „et teda ei wõi ma-hutada kõik taewad kofku, aga ta on ka nii wäi-fe, et võib minu südames elada.“ Pange tä-hele, kui teie end arendate, et teie jüda kas-wamises maha ei jääks. Olge sellega nõus, mis Jumal teile tahab öelda ja laske teda omas südames elada. Kandke kõik selle eest hoolt, et saada täieks meheks Kristuse täie ea mõotu mööda. Eph. 4, 13.

L. J. Oswald.

Kogudustele.

Ma tahan siin jeda rõõmu teada anda, mis meil on Issandas. Wana aasta on mööda ja nüüd võime ülemaate teha Issanda töö üle. Issand on meid möödunud aastal aidanud ja on meie jõupingutusi õnnistanud. Me tohime rõõmuga öelda: Issand on meile palju head teinud. Sed-wennad olid ustavad ja wirgad Issanda teenistuses; nad on suurt huvi avaldanud ja on igas Jumala tööharus oja wõtnud, seepärast on meil ka võimalik head aruannet anda. Issand on ka meie töölisi rikkalikult õnnistanud ja nad on suuri jõupingutusi teinud Issanda töös. Me oleme ühes töötanud, sellepärast rõõmustagem ka ühiselt.

Ma tahan armsatele öde-wendadele siin teada anda, kuidas Issand meid meie unioonis on õnnistanud. Me wõisime selle aasta jooksul ristida 394 hinge ja hääletamise läbi 44 hinge kogudusse vastu wõtta, kuna eelmisel aastal ühendati kogudusega ristimise läbi 253 hinge ja hääletamise läbi 51 hinge. Meil on praegu unioonis 4028 liiget. Kümniast on märgitud 9.902 krooni wõrra enam kui eelmisel aastal, samuti on ka misjonitööd suurenenud 16.593 krooni wõrra, kirjandust on sel aastal 21.902 krooni eest enam müüdnud kui eelmisel aastal ja hingamispäewa-kooli andeid oli 2.315 krooni enam. Misjonitöös oleme edasi jõudnud. See kõik annab tunnistust, et öde-wennad on wirgalt töötanud. Me oleme rah-

was, kes tahab Issandat teenida ja selle rahwa läbi saab Issand oma töö inimeste jaoks maapeal lõpetama.

Edasi tahaks ma öde-wendadele weel teatada, et meie töölised on sel aastal enam tööga seotud kui kunagi enne. Kõik peamad loenguid ja igalpool awaldub suur huwi, koosolekuteft on palju osawõtjaid, nõnda, et me loodame selle aasta jooksul head hingede saaki. Kolportöörid on põllul ufinasti tööl. Meie kool on täis noori inimesi, kes end Issanda töö jaoks ette walmistawad. Me võime aru anda, et me tohime kaks misjonäri Afrikasse jaata ja nimelt wennad Dr. Johann Schneider ja Dr. Wilhelm Purmal. Nad lähewad arstidena pagamaale, et neid aidata Issanda ärälunastamistest aru saama.

Lõpuks tahaks ma weel nimetada, et me lõikustänu töö oleme hästi teinud ja oleme üle eesmärgi saanutanud. Me saime 9.081 krooni enam kui eelmisel aastal.

Sed-wennad, teie olete ufinad olnud ja mitte ära wäsinud Issandale töötades. Nende palk saab suur olema, kes Issanda korraldust armastawad ja tema töös tegewad on. Olge ikka julged öde-wennad ja ärge saage äraks! Töötage armastuses ja lootuses. Issand õnnistagu ja hoidku teid ustawalt töö sees!

Teie wend Issanda töös

E. T. Babienco.

Suur misjoni-nädal.

Meil on ees kogumuste nädal, mil me Jumala riigi asja, mida me kõrgelt hindame, ige-ärälikelt tahame edendada. Mõnes kohas meie diwisjonis on öde-wennad juba tööd alanud ja teistes kohtades algab see ka warsti. Sajad töölised ja tuhanded koguduse liikmed wõtawad sellest osa. Täewa inglid jälgivad, kuidas me selles töös tegewad oleme. Tuhanded palwed saadetakse üles sõjakäigu õnneliku kordamineku pärast. Misjonärid, kes põldudel töötawad, kes on saanud töö jaoks wähe wahendid hoolimata olufordadest ja raskustest, pöörawad huwiga oma tähelepanu kodumaale, et teada saada, misjaguseid samme me astume nende aitamiseks. Mõni misjonijaam on plaanitfenud waeste apteeki awada, kus haiged rawitsemist ja arstirohtusid saaksid ehk jälle kooli asutada. Mõned on oodanud abi juba mitmed aastad ja

nüüd on nad rõõmsad, sest et nad on wõinud omal põllul eelarwet teha misjoni-fondi arwel.

Kui kõik öde-wennad oma osa sel suurel misjoninädalal ära teewad, siis saame need hädasti tarwisminewad summad kätte. Tõesti, öde-wennad, suur misjoni-nädal on hea plaan. See näitab, mida suudab ühine jõupingutus teostada. Kümne aastase juure misjoni-nädala minewiku kestel on meie öde-wennad umbes poolteist miljonit dollarit wõimaldanud töö edendamiseks kirjanduse müümise läbi.

Siidu töölised, koguduse wanemad ja misjoni ühingu eestseisjad, wõtke sõjakäigu juhtimine oma kätte, wõtku iga liige sellest osa, siis wõiwad meie diwisjonis tuhanded Issandale tänu anda, nagu see oli eelmise juure nädala möödumisel.

E. J. Oswald.

Laota oma telfide ase laiafs.

E. Rey.

„Laota oma telfide ase laiafs, ja wenitagu nemad ju majade telfifid pikemale; ära keela neid; tee oma nõõrid pikemaks, ja finnita oma waiad.“ Jes. 54, 2. Telf ehk Issanda maja, millest siin räägitakse, tähendab Jumala kogudust ja tööd, mis temal on teha. (1. Tim. 3, 15). Wana testamendi Iisrael pidi oma walguft lastma paista ja kuulutama teistele rahwastele Issanda tahtmist. Seda nad aga ei teinud. Seejama ülesanne, laiendatud mõttes, anti ka waimulikule Iisraelile, uue testamendi kogudusele. Adwentliikumine on eijle kutsutud, et ta maa peal lõpule wiiks selle ewangeliuimiplaani ehk ülesande.

Ülesanne on hiiglasuur ja täpselt kirjeldatud. Meile ei ole öeldud, nagu mitmed usuühingud enne meid sellest aru said: „Teie peate püüdma Jumalale töötada.“ Ei, meile on antud kindel, täpselt määratud ülesanne: terve kuulutus kõige maailmale sellel rahwapõlwele. Telfide ase peaks wenitatama kuni maailma otsteni, et kõik inimesed, mitmesuguste keelenuretega, kes ka ise tahtlikud on, leiaksid omale selles telgis elukoha ning wõiksid siis olla warjul Jumala wiha päewal. „Adwentrahwas, laota oma telfide ase laiafs.“ Kolab Issanda üleskutus. Kes meist julgeb wastu seista selle üleskutusle ehk jääda üksikõikseks? Tõõlijed ühinda ei ole wõimelised, et saawutada kõrgeleseatud eesmärki; tagajärg oleneb ära kõige rahwa osawõitust. Kui kõik, kes usuwad wiimasesse armu kuulutusle, aitawad nõõre pikemaks teha ja waiasid finnitada, wiiake Jumala pääitmisplaan warsti wõidurikkale lõpule.

Issand on annud oma lastele mitmejuugused plaanid ja näidanud teid, kuidas nad wõiwad laiendada „oma telfide aset“. Eriti wastab meie algkirjalohas wäljendatud mõte suure kirjandusnädala plaanile. Nimetatud nädalal tahame selleks otstarbeks miia teatud kirjandust, ning puhast teenistus läheb laiendusfonti. Suurelnädalal kogutud rahaga toetatatakse kolme töõharu: kirjandusladusid, koole ja arstlikku misjonit, peaasjalikult misjonipõludel, kuid ka kodumail. Me teame, et kõigil osafondadel on väga suur tähendus töö edu kohta. Ilma kirjandusladuteta ei oleks meie töö juugu mõeldaw, sest kirjandus on wõimas tegur tõe lewitamises; koolides saawad meie noored ja lapsed kristliku kaswatusle ja ettevalmistuse tööle; arstlik misjon, adwentliikumise parem käsi, parandab inimest kehaliselt ja waimulikult ning walmistab kuulutusle teed.

Töö kaswab väga kiirelt. Issa ja jälle tungiwad meie kõõru uued, siidanthaarawad ma-

fetoonihiidid. Issand tahab korda jaata oma igawest nõu meie päewil, ja meie ei saa olla jealjuures külmad pealtwaatajad. Kui tahame Tema igawestest parandustest ja rõõmust osa saada, siis töötagem truuwilt ühes Temaga Tema wiinamäel.

Suurnädal, 5—12. aprillini, ootab, et me ta tõesti usina kirjandusmiiaqi läbi „huureks“ teeme. Sellel nädalal tahame kõik, noor ja wana, „nagu üks mees“, wälja minna ja wiia tõdesjaldawat kirjandust linnadele ja küladele. Selle sõjakäigu läbi wiiake armiatele hingedele õnnistuskulutus ning kogutakse wahendeid kannatawatele misjonipõludedele. Meid, kes ülepääsemata põhjusel peawad „kodu“ jääma, ehk me küll loodame, et sellel aastal niisuguseid palju ei ole, palume nimetatud otstarbeks ohwerdada ühe päewa palga.

On tähtis, et terve sõjakäik õigel ajal plaanitatakse ja läbi wiiake. Suhib peawad selle eest muretsema, et kirjandus kohal on ja õdewendade wahel ära jaotatakse. Tõõpiirkond tuleks osadesse jaotada ja iga liikmele näidata, kus ta wõib töötada. Sige juht läheb oma liikmetel ees. Meie eesmärk sel aastal on kõrgem kui möödunud aastal. Meil on aga suur ja wägew Jumal, kes tahab teha imet meile ja meie läbi. Seda wõib Ta teha siis, kui paneme end Tema altarile ja usus kinni hakkame Tema tugewast käest.

Mõteltge selle pääle armjad õed-wennad, milline suur eesõigus see on, wõida koos töötada oma Jumastajaga, kes on kuningate kuningas. Tema teeb oma tööd wäikse ja madala rahwa läbi, kel on raskustega wõidelda igalpool. Seda suurem on meie rõõm, kui töö on kord tehtud ja me wõime minna igawesse rahusse. Misjonärid, kellele me wahendeid kogume, peawad väga palju ohwerdama. Mii mõnelgi isal ja emal, oma pojalt wiimast korda kätt pigistades, jooksewad piirad üle palgede. „On kurb, sinust lahkuda ja sind lasta minna kaugele misjonipõllule,“ ütlevad nad, „aga me teeme jeda rõõmuga, sest werega ostetud hinged ootawad sind. Warsti tuleb Snnistegija ja kuuwatab meie piirad ning ühendab meid igawesti. Ole ainult truu ja töõta Snnistegijale“. Kas tahame suurelnädala läbi oma misjonäre aidata, et neil takistust ei tuleks nende töõs wahendite puuduse pärast ja nende ohwer seeläbi ei pea wähenema? Kas me ei taha, kui wabatahtlikud sõdurid, astuda mürist Smanuuli lipu alla ning öelda: „Kuhu Sina lähed, sinna tahame Sinule järgida.“ Ma palwetan ja loodan, et me kõik seda teekime.

S. D. Gordon kirjeldab üht juhtumist sõja puhul Aafrikas: Ühel hommikul tuli ohvitser oma sõdurite juure ning ütles: „Mehed täna votab meid kardetav salaluuramiskäit. Ma wajan teist kakskümmend meest, kuid pean üttelema, et asi on väga tõsine ja need, kes minuga tulewad, panevad oma elu mängu. Ma wõiksin teist mõned nimetada, kes minema peawad, aga ma tahan, et wabatahtlikult minejad üks jamm ette astuksid.“ Ta pööras selja meeste poole, et nende peale mitte mõjuda oma waa-

tega ning kommandeerides. Kui ta end jälle tagasi keeras, seisis mehed kõik weel õiges reas. „Kas teie seas ei ole ühtegi wabatahtlikku?“ küsis ta inestunult. „Undestage“, vastas üks meestest, „me astujime kõik ühe jammu ettepoole.“

Wõiksin kõik juurel nädalal walmis olla, kui Sunistegija küsis: „Kes tahab minuga tulla sõjakäigule?“ ette astuma kui üks mees. Mii-
jugusel juhtumisel on meil wõit kindel.

Lungito kliiniku wajadus Bares.

Aprillikuus, 1928. a. oli meil eesõigus, jaada wenna Rasti ja Meredithi külastuse ojalisteks. Seeajemel, et peale hingamispäewa

Üks neist tuhandetest haigetest, kes Bare misjonijaamas arstimisel fainub.

jumalateenistuse kodu minna nagu harilikult, kogunesid pärismaalased meie maja weranda ette ja tahtsid külastajatega „ühe wäikese sõna“ rääkida. Wennad olid tahtlikud wälja tulema ja kuulama „wäikest sõna“.

„Wäike sõna“ ei olnud aga jugugi nii wäike; jee iijaldas liigutawat palwet arstliku abi pärast. Wana juht, kes ei olnud mitte wäike kõnemees, jutustas mitmest surmajuhumusest, mis wiimastel päewadel imbruskonnas oli ette tulnud ning kuidas naised lastesünnitamisel kannatasid, sest et jaadawal ei olnud mingiugust abi. Edasi näitas ta, et lähem haigemaja oli jada miili kaugel; kaugus, mis arawõitmata raskuseid teele ajetas ja parimatel juhtumitel ühendatud oli juurte wäljaannetega.

Teades, kui õige nende wajadus oli, tegin ma oma parimat, et hädahüüet tõlkida wendadele nii heasse Inglise keele kui wõimalik. Wõis rõõmu tunda, abi pärast jaadetutele wastates, et wennad nende palwe meeleldi enestega ühes Euroopasse toowad, et näha, kas ehk midagi saab teha nende heaks.

Ehk me küll üht arsti wajame, olime siiski rõõmsad, kui saime Euroopa divisjonist sõna, et 18 kuu pärast saame ühe haigerawitseja. See tähendab, et ta jõuab kohale 1930. a. lõpul. Müüid ootame abi toetusfondist, et sealt jaada 100 naela parema ramitusruumi muretsemiseks, kus arstitakse siifilist, pidalitõbe, tüüfust, joofsjatõbe, malaariat ja teisi tropikamaa haigusi.

Pärismaalased on tahtlikud arstirohtude eest maksma, mille läbi me wõime kofku hoida. Nimetatud kliinik wõidak meie misjonitööle awalikku lugupidamist, mis kahtlemata aitab kaasa ewangeliumitöö lewimisele. Me peame midagi tegema, et nende wiletjust kergendada, enne kui wõime oodata wiimaste awatud kõrwu ewangeliumi kuulutusele, mis neile siis toob fehalikku ja waimulikku terwist.

H. J. Bull.

Rasvatuskooli vajadus Lääne-Aafrikas.

Üks tungivamateist vajadustest Lääne-Aafrikas on kooli töölise ja õpetajate väljajariimiseks. Piirkondades, kus meil on suuremad kogudused ja usklikkude grupid, on ka laste-koolid väga vajalikud. Vanemad tahaksid, et nende lapsed saaksid vähemalt alghariduse, ja kui me ei saa avada nõuetavat kooli, lähuvad nende lapsed koolidesse, mida juhatavad teised misjoniihingud. Tulemus on, et me sel viisil oma lapsed harilikult kaotame.

Et võida kasvata oma poegi ja tütreid kasulikkudeks tööliseks Issanda miinamäel, peab meil olema vastavad elementaar- ja algkoolid, muidu võime oodata ainult nõrgalt kasvatatuid ja kõlbmatuid töölisi. Me ei saa tulevikus omakasvatatud töölisi ilma reeglipärase koolita, ja meie evangelistide ja kolportööride tublidus tuleviku jaoks oleneb sellest ära, kas nad saavad hea alghariduse või mitte.

Paljudes suuremates linnades, kus me veel ei tööta, paistab, et koolitöö on kõige mõjuvam vahend kuulutuse sisseviimiseks. Muhamedlased, kui ka kristlased ja paganad igatsuvad õpetust, eriti Lõuna-Nigerias. Siin Zbadan'is otstisime asjata kirikuehitamiseks platsi, kuni viimase nädalani, kui meile üks muhamedi pealik platsi pakkus, lootes sellel sinna ümbruskonda kooli saada.

Enne, kui võime tegevusse panna niisuguseid kooli, peab meil olema riigipoolt tunnustatud õpetajad. Nõuetavat tunnustust võib saada, kui tehakse läbi tagajärjerikas nelja-aastane kursus korrapäralises kasvatuskoolis või mõnes niisuguses vastavas osakonnas. Praegu on meil ainult kaks meest, kellel on niisugused tunnustused, ja need on ka kõige nõrgemad, vastavad manadele seadustele.

Et saada töölisi, peame tõesti avama korrapärase kasvatuskooli, mis oleks ühendatud ühe tööstusharuga, kus meie noormeesed saaks

õpetatud ijeiseisvat käsitööd, milles neil on võimalik pidada hingamispaeva, nagu tiskeritööd, rätsepätööd, kingsepätööd jne.

Minewikus oli meie koolitöö väikene, mis ka tihti sai katkestatud. Kuid see on näidanud, et raha ja aeg, mis tarvitati noorte inimeste kasvatomiseks, end hästi ära tasub. Mõned meie paremateist evangelistidest, õpetajatest ja tõlkijatest, on kui meie kooli wili, mis meil oli mõni aasta tagasi. Kaunike arm nendeist meesteist teevad nüüd tublit tööd. Õpetus, kui puudulik see ka võis olla, on nendes arenanud head ijeloomu, ja me ootame, et nendest saavad kasvatuskandjad, mõnedel juba lajuvadki suuremad vastutused kui paljud seda enestele võivad võtta kodumaal.

Wõiksin nimetada Samuel Dare't, kes sai õpetatud meie koolis kui noor mees. Kartuse ja kahklusega võttis ta raske ülesande enda peale, sest mõned vanemateist öde-wendadest ei tahtnud teda kui noort meest oma kuulutajaks ja õpetajaks. Samuelil oli aga hea tagajärg: ta ei ole ainult tubli kuulutaja ja õpetaja, vaid ka hea puusepp. Kogudus tahtis ehitada üht juurt kooli, kuid tal polnud selleks vahendeid. See ei kohutanud Samueli tagasi, ta pani liitmed töösse ja oma enese kätega ehitas ta kooli peaaegu valmis, ehk ta küll töö juures sai päifejepõletuse ning haigestus. Näid meel teha usked, afnad, lauad, tahvel ja teiji kooli jisse-seadeid. Kui ta jälle terwits sai, ehitas ta koolimaja ühes jisse-seadega ilujasti valmis. Meie koolis on tõesti mõned lootustäratavad noormehed, kes warsti tahawad minna töösse. Tulevikus tahame neid esiteks, nagu me seda Euroopas teeme, saata ewangeliumi tööle ette-walmistamiseks kolportöörima. Nende jiidames on aset leidnud õige muutus, ja nad tahawad ennemini Ennistegijat teenida kui maailmas warandust koguda.

(B. M. Clements.)

Gaage ifka täiemaks.

2. Kor. 13, 11.

Apostel Pauluse ütelist: „Gaage ifka paremaks (täiemaks), võib wäljendada teiste jõnadega: arendage seda, mis teie on puudulik. Siinkohal tahame lähemalt selgitada, kuidas me nii kaugele võime jõuda, et täielikud oleme. Selleks jagame oma teemi inimese loomuse arenemise üle järgmise kolme ossa: keheline kasvatus, mõistuse arenemine ja seesmise tungi juurenemine Jumala järele.

Esiteks juhime tähelepanu keheline kasvatus peale. Meie kohus on oma terwist hoida

ja kõik teha selleks, et tugew ja wastupidaw olla. Mõned ujulised janatiferid minewikus ei hoolinud oma terwistest, kui allikast, millest nad endale kui ka kaasinimestele jõudu oleks wõinud ammutada, waid wähendasid oma kehelist jõudu nälgides ja piinates, mis oli niioelda enesetapmine. Mõned oleks wõinud veel paljud aastad elada, kui nad oma kehale mitte poleks liiga teinud. Nad armasid teha nõrgenemise läbi wõiwat oma seesmist tungi ülewatele asjadele arendada. Ometi on kerge tõestada,

et niifugune arusaamine on wale. Korrapärane kehaliste, waimulise ja waimuliku jõu arendamine on väga tarwilik.

Kui meie noorfugu juudab midagi tublit forda saata ja selle läbi kaasinimeist ja Sumalat teenib, siis oleneb see osalt nende matemaatika, ajaloo, muusika ja muu teadmistest, aga veel enam nende terwistest. Ei mõistus ega teesmine tung wõi asja heaks teha, kui keha on haige. Waimul on siis raske midagi teha, kui liha on nõrk.

Minult terwes kehas on terve waim ja kui haiges kehas on terve waim, siis saab see hea- duses warsti pahale mõjutatud.

Keegi ei ole inimese terweolemise eest nii hoolitlenud, kui Tema, selle eluülesanne oli hingede ärapeastmine. Tihti andis ta oma jüingritele aega sõnnist valmistada ja nagu kirjad tunnistawad, oli see ütetus tema peaaegu wiimaseid jõnu siin maa peal: „Lapsukesed, eks teil pole ihtegi leiwaförwast?“

Sünnese tõeline wäärtus seisab temas enesest. Mitte selle läbi, mis temal on, waid selle läbi, mis tema on, wõib otjustada tema wäärtust. Meie ülesanne elus pole mitte endale warandusi koguda, waid kasulik olla kaasini-

mestele. Waimujõu arenemine seisab mõistuse arendamises ja uute tõdede õppimises. Me elame ajal, mil on fergelt kättesaadawad nii wõimsad abiallikad teaduse ja kirjanduse läbi. Et me oma waimujõude ei arenda, ei ole meil seda millegagi wabandada. Ei ole midagi, mis meid takistaks, waid palju enam, kõik näib selles wõimaldatud olewat, et meil elus edu oleks. See on kurb, et paljud siin elus ainult mõnufeda tahawad; üks päew möödub teise järele, nädala nädala järele, aasta aasta järele, ilma et nad oleks täiemaks saanud. Nad on kuuekümmne aastastel niisama õpimatud, nagu nad kuueistkümmne aastastel on olnud. Kui nad ford Sumala trooni ees peawad aru andma sellest, kuidas nad omi wõimalusi teadmiste omanisest on kasutanud, siis ei ole neil midagi wastata.

Teesmise tungi arendamise läbi ülewatele asjadele saame nii kaugesele, et wõime Sumalat näha; me saame jõudu jumaliku elu elada ja jõuame nii tõe allikani. Selle ujulise ühenduse läbi Sumalaga oleme selleni jõudnud, et me enda ära salgame ja õpime omi jõude ja wõimisi kaasinimeste kasuks tarwitama.

L. J. Oswald.

Armastus effijate wastu.

Testimonies, Vol. V, p. 603—613.

Kristus tuli, et kõigile õndsust kättesaadawaks teha. Kolgata ristil maksis ta mõõtmata lunastushinna kadunud maailma eest. Tema enesefalgamine ja andumus, tema omakasuta töö, tema alandus, kõige pealt aga tema eluohwer tunnistawad tema armastuse sügawusest langenud inimeste wastu. Tema tuli maa peale otstima ja peastma, mis kaduma läinud. Tema misjon ulatas patuste peale — igast astmest, keelest ja rahwast. Tema maksis kõigi eest hinna, et neid lunastada ja ühendada ning fookufõlasse wiia endaga. Tema ei läinud mööda neist, kes kõige rohkem effijid ja pattu tegid; tema töö maksis eriti neile, kes kõige rohkem lunastust wajasid, mida ta oli tulnud tooma. Mida enam nemad uuendust wajasid, seda tõsisem oli tema töö. Tema suur, armastusrikas süda oli põhjani liigutatud nende pärast, selle seisu fõrd kõige lootusetum oli ja kes kõige rohkem tema ümbermoodustawat armu wajasid.

Mõistustõne kadunud lambast ehitab Kristuse imelikku armastust effiwate hingede wastu. Tema mitte üksnes ei wiibi nende juures, kes tema õndsuse wastu wõtawad, tema ei tarwita kõiki oma jõupingutusi nende peale, et nende tänu ja armastust wasta wõtta. Ustav Karjane jätab maha karja, kes teda armastab ja lähed

wälja kõrbe, kannatades raskuseid ja waadates hädaohtudele ja surmale silmi, et otstida ja peasta lammas, kes karjast kaugesele läinud ja peab kaduma minema, kui teda tagasi ei tooda. Kui kadunud lammas hoolsa otstamise läbi üles leitakse, siis ei lasse ta teda mitte tema nõrkuses enesele järgida, ta ei aja teda mitte enda ees, waid oh imelik armastus! ta wõtab teda hoolimata wäsimusest, walust ja nälgast õrnalt oma käewartele, asetab ta oma õlale ja kannab karja juure tagasi. Siis kutsub oma naabrid foku, et nad rõõmustaksid temaga kadunud lamba üle, feda üles leitud.

Mõistustõned kadunud pojast ja kadunud trahmarahast annawad sama õpetuse. Iga hing, feda eriti hädaoht ähwardab, fattudes küsatusest, walmistab Kristuse südamele walu, kutsudes esile tema õrnema otawõtu ja tõsisema töö. Rõõm ühe patuse üle, kes meelt parandab, on suurem, kui üheffakümne üheffa üle, kes meeleparandust ei waja.

Need õpetused on meie heaks määratud Kristus tegi oma jüingritel ülesandeks temaga, ta töös kaasa töötada ja üksteist armastada, nagu tema neid on armastanud. Risti peal kannatatud walud tunnistawad sellest wäärtusest, kui fõrgelt ta iga hinge hindab. Kõik, kes selle

suure lunastuse vastu võtavad, kohustavad end tema kaastöölised olema. Keegi ei tohi end taeva iseäraliselt armualuseks pidada ja oma huvi ja tähelepanu iseenda peale juhtida. Kõik, kes on andunud Kristuse teenistusse, peavad tegutsema, nagu tema tegutses, ja armastama neid, kes elavad teadmatuses ja patus, nii armastama, nagu tema neid on armastanud.

Uga meie kui tema rahva hulgas on määrgatavaks saanud nähtus, et meil puudub sügav, tõsine, südamlik kaastunne ja armastus kuusate ja ehhijate vastu. Paljud on avaldanud suurt külmust ja patulikku hooletust, mis sugust Kristus (Luuk. 10, 31, 32) möödaminetuga tähendab, kuna nii palju kui võimalik eemal hoidutakse nendest, kes kõige rohkem abi vajavad. Vastpööratud hingel on tihhi rasteid võitlusi sissejuurdunud harjumuste võitluste vastu läbi teha, ja kui teda mõni peakire võitlaldutus võidab, siis on tema süüdi ettevaatamatuses võitlaldus ülekohtus. Siis on tema veadade poolt tarvis julgust, taktikat ja tarkust, et tema vaimlikult tertviist jalale seada. Nii suguste juhuste kohta käib Sumala sõna õpetus: „Wennad, kui inimene ka ühe ehituse sisse satuks, siis parandage niisugust jälle tasase vaimuga, kes teie vaimulikud olete; ja vaata hästi iseene peale, et sind ka ei kuusata.“ Uga meie, kes kanged oleme, peame jõutumate nõdrusi kandma, ja ei pea mitte iseene meelepärast olema.“ Uga kui vähe kaastundlikku Kristuse armastust ilmutatakse tema nimepidiste järekkäijate poolt! Ehhij keegi, siis on teised liiga tihhi koha vaimis seda juhust võimalikult haltvana välja paista lastma. Inimesed, kes võid olla on süüdi sama suurtes pattudes teisel viisil, käitvad ümber oma veadadega väga vailjult. Vead, mis teadmatuses, mõtetuses, võitlalduses tehtud, tembeldatakse meelega tehtud, ettevaatsetud pattudena. Nähes hingi langevat, lõõtoad nad käed kofku ja ütlevad: Ma olen seda ju ütelnud, ma teadsin, et neid ufaldada ei võit! Sel viisil afutvad nad faadana kohale ja rõõmustavad vaimus, et nende kurjad aimdused tõdenenud.

Meil tuleb arvele võtta asjaolu, et meie noorte ja vilumatute juures suuri puudusi leiame ja neid nendes kandma peame. Kristus on meid käskinud neid alandlikus vaimus õigesse seifuforda aidata, ja tema peab meid see eest vastutavaks, kui meie vailime tee, mis viib neid argutsesse, meeheitesse ja hufatusse. Kui meie ei hari iga päev kallist armastuse taimet, siis ähtvardab meid hädaoht faada fit-

jarinnalikes, ofatõmatuks, laiduhimulikes, fattuda pimedasse tulidusesse ja iseennast õigets pidada, kuna meie kangelgi Sumalale ei meeldi. Mõningad on viisafufeta, faredad ja järsud. Nemad on kui okfalised kastanjafoored; nemad tortatvad, niipea kui neid puudutada ja teetvad äraartvamata kahju, efitades valessti meie armastusrikast Önnistegijat.

Meie peame jõudma üleavamale seifufohale, muidu pole meie kristlase nime väärilised. Meie peame edaji harima seda vaimu, milles Kristus töötas, et peasta ehhijaid. Nemad on temale sama armsad kui meiegi. Nemad võitvad faada sama hästi tema armu võitdumärfidets ja tema riigi pärijateks. Uga nemad on välja pandud lõõdud waenlase võrkudele, hädaohtudele ja ehhitustele, ja ilma Kristuse peastiva armuta, kindla hufatusse. Kui vaatatafime seda asja õiges vailguses, kui elatvaks faaks siis meie tulidus ja meie tõisjed, eneseohtverdavad püüded faakfid kahjefordjets, liginedes neile, kes vajavad meie abi, meie palvleid, meie ofatõttu ja meie armastust!

Peakfid need, kes on olnud hooletumad selles töös, vaatlema enda kohustusi selle suure käfu vailguses: „Sina pead oma ligimeist armastama kui iseennast.“ See kohustus lasub kõifide peal. Kõif peakfid tegutsema, et vähendada enda kaasinimeste pahet ja suurendada nende õnnistusi. Kui oleme tugevad vastu seisma kuusatusse, siis on meie kohus seda suurem aidata nõrku ja järeleandlikuid. On meil tundmist, siis peakfime õpetama õppimatuid; on Sumal meid õnnistanud selle maailma varaga, siis on meie kohus toetada vaeseid. Meie peame töötama teiste heaks. Kõif, kes seespool meie mõju ulatust peotvad ofa faama kõigifi paremustest, mis suguseid omame. Ükski ei tohiks rahuldada süües eluleiba seda jagamata oma ümberofjatega.

Minult need elatvad Kristusele ja austatvad tema nime, kes oma õpetaja taolifelt katjutvad peasta kadunuid. Puhtvagas ilmutab kindlasti ristilõõdud Önnistegija tugevat ihaldust ja tõisfi tööd peasta neid, kelle eest tema furi. Kui meie südamed on Kristuse armu läbi vastutvõitlikuks ja allahetlikuks tehtud, kui nemad hõõgutvad Sumala heldusesse ja armastusesse, siis sünnib armastuse, ofatõttu ja õrnuse loomulik väljatvool teistele. Elus avaldatud tõde avaldab oma mõju varjatud haputaigna taolifelt kõifide peale, kellelega ta kofku puutub. (Zärgneb.)

Kirjanduse fuur nädal 1930. aastal.

Meie ees seisab juba eelmistest aastatest tuntud korraldus — „Suur Nädal“. Rahwaste seas peetakse mitmesuguseid nädalaid. Näiteks, oli märtsikuu alul Gestis kirjanduse nädal, kus ildse tehti kühutustööd kirjanduse läbimüügi tõstmiseks. Meie, kui Jumala rahwa, eesmärk on Suure Nädalaga mitmekordne ja suure tähtsusega. Kallidele hingedele wiitakse tõde kirjanduse tuhandetes eksemplarides, mille läbi võib paljudele taewa valgus paistma hakata. Wahendid, mis kogutakse selle nädala tööga, on abinõuks kirjanduslaidude asutamiseks ja aritliku misjonitöö ning kriitliku kasvatuse edendamiseks mais, kus tarvidus selle järel on fuur. Me Gestis oleme saanud omale teiste maade toetuse läbi kirjanduslaid ja ka uniooni kooli, kuhu võime saata meie noored õppima ja kust tulewad töölised põldudele. Edaspidi loodame weelgi toetust saada. Käesolewa aasta Suure Nädala sissetulekust on ka meie unioonile teatud summa määratud. Meil on küllalt mõjuwad põhjused teha meie kõigeparemat Suure Nädala korraldamiseks.

Milles seisab tänawune plaan Gesti jaoks? Meie eesmärk on koguda töö toetamiseks 1850 krooni, millest summa tahame peaasjalikult saada selleks otstarbeks määratud kirjanduse müügist. Sga liikmele tuleks keskmiselt 150 senti puhast sissetulekut koguda. Selle saavutamiseks peab ta kolme krooni väärtuses kirjandust müüma. Kui kellegil on aga mingijugusel põhjusel võimata nii palju kirjandust müüa, mis küll iseendast wäike summa on, neilt oodatakse annetust wastawa summa ehk ühe päewapalga juures.

Kolportöörid, kelledega Suure Nädala plaan algas, püüawad müüa hästi palju kirjandust sel nädalal ja kõige suurema päewa teenistuse ohwerdavad nad Issanda töö heaks. Kõigilt kuulutajatelt ja töolistelt oodatakse, et nad ühe päewa palga annetawad ja nii palju kui võimalik kirjandust müüwad. Nii on selle plaani põhjal, nagu näete, kõik wastawalt oma võimetele kutsutud taewase Meistri tegewusse.

Kirjandust lewitamiseks on kahte felti: lehe erinummer ja wäike raamat „Teelaskmel“, mille wäljamüügi hind on 150 senti. Sga liikmele tuleks ainult kaks raamatut ehk 15 lehte ära müüa, wõi mõlemist feltist seda teha.

Issanda abiga on see ülesanne kerge. Nädal on ette nähtud 5.—12. aprillini; me tahame siiski juba warem algust teha, sest ühel nädalal pole kõigil võimalik oma aega selleks pühendada. Reht tuleb wälja warem, mille tõttu võime ka warem tööle asuda, ja kes oma osa

juba ära jõuab teha 5. aprilliks, jeda suurem jääb selle rööm olema. Märtsi- ja aprillikuu misjonileht „Tõe Sõnumid“ jääb ilmunata; nii ei too Suure Nädala töö erilist koormat meie peale. Koordame ainult kõik oma jõu sellele sõjakäigule ja palume Issandat, et Ta meile tahet ja julgust annaks igaljuhul oma osa teha. Issand on tahtlik meid aitama igal ajal; meist enestest oleneb töö edu ära.

Jumal töötab oma waimu läbi isegi nende südamete kallal, kes küll weel Ta laste ridades ei ole, kuid keda wiimane kuulutus ja tema suur tähendus on jõudnud mõjutada. Nii annetas keegi huwitatud isik, kes müüis küll juba ise tõe teed kõnnib, 60.000 senti Suure Nädala jaoks. Ta oli selle summa oma igapäewase tööga aastate jookkul kogunud, et kunagi reisu wälismaale ette wõtta. Müüis jaotis ta oma ande reifule rahwaste walgustamiseks. Tänamu kõnelesime me Gestis ühes koguduses Suure Nädala töö tagajärgedest ja näitasime ka pilte ajutustest, mis on ülesehitatud selle nädala rahadega. Peale selle wõeti kirjandus üles tänawuse Suure Nädala jaoks. Keegi naisterahwas kiskus oma sõrmest laulatusõrnuse ja pani selle kirjandusklausi. Siis, kes jeda tegi, ei olnud weel meie koguduse liige, kuid ta jüda põles armastusest Jumala töö wastu. Nii palju aastaid ja mälestusi wõis teatud olla selle sõrnusega ja müüis korraga seda ohwerdada, mõtelge, mis see tähendab! Kas ei ole me, kes me tões kõnnime, jagedasti palju loiumad ja ükskõiksemad Issanda töö wastu? Kas ei pea Kristus nii mõnegi kohta, kes weel wäliselt ei seisa Jumala rahwa ridades ütlemata, et „Issraeliski pole ma niisugust usku leidnud!“ Oh wõiks taewa Issa meid kõiki täita niisuguse enesearasalgamise waimuga ja ohwimeelega eelolewaks Suureks Nädalaks! Ennistused ootawad meid endid ja ka neid, kelle jaoks me tööle läheme. Argu jäägu keegi meie seast külmaks pealtwaatajaks, waid läheme oma wüürsti Kristuse järele julgesti Suure Nädala lahingusse.

G. Meh.

Kurfused.

Selle aastane kolportööride kurfus peetakse Tallinnas 22.—29. märtsini. Kõiki, kes kirjanduse müümisest huwitatud, kutsutakse kurfusedest osa wõtma. Kurfus tasuta, kuid kulud tuleb igaljuhul omal maksta. Kurfused juhatawad wennad G. Weaks ja R. Saknit.

Kõik nr. 5 senti.

Wäljaandja: „G. P. Adw. Gesti Liit“. Tellimised kui ka rahasaadetused saata Amanda Nutal'e, Nerepuiestee 14-a. Tallinnas. Wastutaw toimetaja: M. Wärengrub, Nerepuiestee 14-a. Tallinnas.

Tallinna Gesti Kirjastus-Ühisuse trükituba, Pikk tän. 2.